

[Arbejds- og socialministeren.]

ret i, at der på dette område sker enkelte misforståelser ude omkring i kommunerne.

Også det ærede medlem hr. Niels Pedersen takker jeg for hans tilslutning til denne lovgivning, der forhåbentlig vil betyde en forenkling, og jeg vil gerne sige, at det selvfølgelig er vor agt at gå videre ad denne vej. Vi håber at kunne komme også med andre forslag, der kan skabe decentralisation af arbejdet og derigennem forhåbentlig også besparelser.

Til slut vil jeg sige, at spørgsmålet om en ændring af brøkerne i forbindelse med refusionsudgifterne har jeg ikke kunnet tage op ved denne lejlighed, idet det jo berører hele dækningsforholdet, og derved ville man marchere lige ind i de skatteovervejelser, som på andre områder i høj grad er aktuelle.

(Kort bemærkning).

Svend Jørgensen: I anledning af den højtærede socialministers udtalelse om, at det utvivlsomt vil blive en fordel, at arbejdet flyttes ud i amterne, vil jeg sige, at sådan ser jeg naturligvis også på det.

Om det vil medføre besparelser, er en anden ting, og jeg må sige, at jeg i så henseende har mine tvivl. Jeg tror ikke på, at det vil medføre besparelser af nogen synderlig betydning, men det er heller ikke det væsentlige — for mig i hvert fald — i denne forbindelse.

Det ærede medlem hr. Lorentzen krævede yderligere kritisk revision af de sociale regnskaber ude i kommunerne. På det punkt er jeg ikke enig med ham. Det ærede medlem udtrykte ængstelse for, at udgifter til medlemskontingenter, medicin o. lign. skulle kunne smutte med i refusionsordningen og altså give kommunerne en lille fordel. Jeg vil sige til det ærede medlem, at jeg er meget betænkelig ved, at man skulle gå videre, end tilfældet nu er, med den kritiske revision. Det betyder ikke alverden, om sådanne småudgifter virkelig smutter med, men et yderligere krav om kritisk revision i kommunerne af de sociale regnskaber ville efter min opfattelse medføre et ulideligt pindehuggeri, som ville forbitre tilværelsen for den kommunale administration — og den har det ikke for morsomt i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Lorentzen: Den ærede sidste taler vil jeg gerne berolige med, at jeg ikke tænkte mig, der skulle et større program til, men

kun vilje og evne til at lave en kritisk revision. Vi, der har arbejdet med socialreformen fra dens første vår, ved, at det ikke er så ganske små beløb, det drejer sig om. Jeg har ikke så lidt erfaring på dette område. Jeg har også konfereret med socialministeriet i sin tid, og dér erkendte man, at den kritiske revision mere var en talrevision end en egentlig kritik over posteringerne ude omkring i kommunerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter tilbage til dagsordenens punkt 3, som var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af den midlertidige værnepligtslovgivning.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 205).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg tillader mig overfor det høje folketing at anbefale forslag til lov om forlængelse af den midlertidige værnepligtslovgivning.

Denne midlertidige lovgivning begyndte med en lov af 16. juni 1945, og siden er loven med enkelte modifikationer blevet forlænget for et år ad gangen, senest ved loven af 11. december 1950. Loven udløber med udgangen af december måned, og det vil altså være nødvendigt til erstatning for den at få gennemført det foreliggende lovforslag, som er vedtaget i det andet høje ting, hvor det er blevet underkastet en udvalgsbehandling.

Som motivering for lovforslagets bestemmelser skal jeg gøre nogle ganske få bemærkninger. Jeg skal for det første henvise til, at indenrigsministeriet har nedsat et udvalg, der forbereder en større revision af værnepligtslovgivningen. Efter at de nye forsvarslove nu er blevet gennemført, har udvalget kunnet bringe sit arbejde så nær en afslutning, at vi regner med i begyndelsen af det nye år at kunne fremsætte forslag til en ny værnepligtslov til afløsning af den gældende lov af 1912. Det vil sige, at det høje ting i løbet af foråret får rig anledning til og god tid til at beskæftige sig med de fremtidige, mere varige bestemmelser med hensyn til værnepligtsforholdene.